

BURSSSENS, Gaston, dichter, essayist, plastisch kunstenaar (Dendermonde 18 februari 1896 - Ekeren 29 januari 1965).

Studeerde aan het atheneum te Mechelen, waar Maurits Sabbe zijn leraar poësis was; daarna volgde hij het eerste jaar Germaanse filologie aan de in 1916 vernederlandste Gentse universiteit, was tot de bevrijding ambtenaar aan het ministerie van landbouw en openbare werken, werd als activistisch militair en ex-gandavensis opgesloten in de gevangenis, waardoor verder studeren onmogelijk was, richtte daarna eerst een handelszaak, later een kleine fabriek op.

Hij publiceerde zijn eerste gedichten in *Vlaamsch Leven* en in *Aula*, het tijdschrift van de Gentse studenten. In 1918, in volle oorlogstijd, kwam hij met een bundel *Verzen*, in *Vlaamsch Leven* geestdriftig besproken door Willem Gijssels, maar ook verguisd vanwege de moderniteit en de erotische inslag. Verder zou hij een „eenzaam” dichter blijven. Zijn vriendschap met Paul van Ostaijen, die hij, na diens dood door dik en dun verdedigde, maakte hem nog meer vijanden. Maar hij beet vinnig terug. Zo in 1932, toen hij in *De Standaard* een brief van Paul van Ostaijen publiceerde, geschreven op 28 november 1924 en gericht tot de Vereeniging van Letterkunjigen, waarvan bestuursleden als August Vermeulen en Fernand Toussaint van Boelaere aan de Belgische regering gevraagd hadden de activisten niet ongemoeid te laten. Paul van Ostaijen bedoelde daarmee de brief gericht door de Vlaamse Studiekring van Brussel, waarvan Vermeulen voorzitter was, aan premier Delacroix en waarin o.m. de volgende passus voorkwam: „Wij meenen derhalve tans ook dat al wie opzettelijk tot de bestuurlijke scheiding heeft meegewerkt, om het even dat hij een zoogenaamd politiek ideaal dan wel louter een persoonlijk voordeel najaagde, uit 's lands dienst verwijderd moet worden en, zoo daartoe termen zijn, in rechte worden vervolgd” (P. van Ostaijen zoals hij was en is, p. 87).

Later wierp Gaston Burssens zich niet meer zo

L i e d e r e n u i t d e S e l

Lino door G. Burssens.

strijdlustig in de V.B. Terwijl hij in Verzen en in Liederen uit de Stad en uit de Sel gedichten gaf, gewijd aan Ierse vrijheidsstrijders (Ierland, moeder van mijn land) (Liederen uit de Stad en uit de Sel, p. 18) en aan Herman van den Reeck, was zijn laatste zorg als levensmoe mens alleen het zuiver beelden van de poëzie.

WERKEN: *Verzen* (1918); - *Paul van Ostaijen zoals hij was en is* (1933); - *Verzamelde dichtbundels*, herdruk van de dichtbundels in hun oorspronkelijke vorm verzorgd en ingeleid door G. Borgers en K. Jonckheere, 2 dln. (1970).

LITERATUUR: K. Jonckheere, Inleiding tot *Het neusje van de zalm* (1956); - J. Walravens, *Gaston Burssens* (1960); - J. Walravens, *Jan Biorix* (1965); - *Sleutelbos op Gaston Burssens* (1972).

ALBERT VANDERLEENEN